
FARNÍ ZPRAVODAJ

pro farnosti Černilov, Libřice a Číbuz

Římskokatolický farní úřad, 503 43 Černilov 1

Březen 2014

Březen v liturgickém roce

liturgické mezidobí, doba postní (od 5.3.)

Slavnosti a svátky:

- středa **5. března** - **Popeleční středa**;
- středa **19. března** - slavnost **sv. Josefa**, snoubence Panny Marie.
- úterý **25. března** - slavnost **Zvěstování Páně**.

Z diecéze a farností

Dopis mladým,

který píše diecézní biskup mládeži v naší diecézi každý měsíc, bývá k dispozici také na diecézních stránkách www.bihk.cz .

Postní almužna

z ACRG: Postní almužna je výrazem našeho odhodlání měnit sami sebe prostřednictvím pomoci druhým. Je mnoho možností, jak se můžeme zřítci něčeho, pro nás příjemného, ve prospěch druhých. Ke staré tradici Církve patří sbírky pro chudé z toho, co jsme si sami odřekli. V Černilově věnujeme výtěžek našeho postního snažení na Adopci na dálku.

Číbuz

Příprava rodičů s dětmi na 1. sv. přijímání bude na faře v Černilově v neděli 9. a 23. března od 14.00 hod.

Sbírka na pojištění

se uskuteční v neděli 23. března.

Bohoslužby

Černilov:

v **neděli** v **8.30** hod.
ve **středu** a v **pátek** v **17.00** hod. (kromě 26. 3.)
první sobotu - **1. 3.** v **8.00** hod.
v úterý **25.3.** v **17.00** hod.

Číbuz:

v **neděli** v **10.00** hod.

Libřice:

v **sobotu** v **17.00** hod.

Výrava:

(poslední pondělí v měsíci)

v pondělí - **31. 3.** v **18.00** hod.

Svátost smíření

Svátost smíření je možné přijmout před každou mší svatou. K přípravě na tuto svátost poslouží např. Kancionál.

Postní doba

Postní doba začíná **Popeleční středou**. Je to den **přísného postu** – zdrženlivosti od masa (zavazuje od 14 let) a újmy v jídle (od 18 do 60 let). Při bohoslužbě se necháváme označovat popelem, jenž je požehnan, na znamení, že chceme konat pokání, přemáhat zlo a konat dobro.

Pobožnosti křížové cesty

- Černilov** – v neděli ve 14.00 hod.
- Smržov** – v pátek v 16.30 hod. u kapličky
- Libřice** – po mši sv.

Pokání - obrácení

(Pastorační středisko Praha – Fermentum 3/2002)

Co tento požadavek znamenal a dodnes znamená? Napovědět nám může původní význam slov používaných pro pokání v hebrejštině – řeči židovského náboženství.

V běžné řeči se používalo pro: „**změnu cesty, návrat po ní v protisměru**“, ale i „**vzdychání, pocitování lítosti**“. V náboženském jazyce pak vyjadřovala nové orientování se ve všem jednání, odvrácení se od toho, co je zlé, a přivrácení, návrat k Bohu.

České překlady pro tato slova používají výrazy jako **pokání, obrácení, změna smýšlení**. Slovo pokání má ale dnes v obecném povědomí ještě více významů (trest, dostiučinění, prostředek sebekázně, ctnost), které se mnohdy vzdalují od původní biblické myšlenky.

Původním smyslem a jádrem pokání je **neustálá revize (dosavadního) směru** naší životní cesty.

Odmítnutí pokání - „nekajícnost“ tedy znamená nerevidování směru cesty, upravování skutečnosti podle sebe, ubírání se cestou, která je možná momentálně cestou menšího odporu, ale která nemusí mít žádnou perspektivu.

*Chod'te po všech cestách, jak jsem vám přikázal,
a povede se vám dobře.* (Jer 7,23)

Pokání v praxi

Podstatou pokání je **dialog s Bohem**, „konzultování“ své cesty životem. Jde o to, hledět na svůj život a jednotlivé životní situace Božím pohledem. Pohledem toho, který má nade vším nadhled, a vidí tudíž věci mého života v širších souvislostech (srv. Žl 14,2). A Bůh nemá jen nadhled, on má i dost moci mě z každé situace vyvést. S Bohem mohou konzultovat všechno ze svého života.. Vztahy, práci, peníze, zdraví ...

Hospodine, ukaž mi svou cestu, ved' mě rovnou stezkou ...
(Žl 27,11)

Tradiční skutky pokání:

Půst

Postem se nemíní jen zdrženlivost v jídle a jiné projevy sebekázně. Půst je hlavně zřeknutí se všeho, , co je v našem životě zbytečné, co je

pro nás jen přebytečnou „zátěží“. V postu se „držíme zpět“, abychom **Bohu** otevřeli v našem životě **prostor**. Výzva postu je: nebudme „živi je chlebem“, ale též Božím slovem. Proto četba a naslouchání **Božímu slovu** je důležitým prostředkem pokání ...

Almužna

Almužnou se míní **pomoc všem potřebným**, nejen hmotná.

Modlitba

Je to **setkávání** s Bohem. S tím, kdo má moc do mého života vnášet světlo, pokoj, sílu, kdo má moc mě zachraňovat.

Smíření s Bohem i bližními

K pokání neodlučně patří poznání a vyznání všeho špatného z naší minulosti, všech našich špatných cest a následné smíření. Vrcholem je **svátost smíření – zpověď**. V ní jde o setkání s Bohem, který je schopen a připraven všechno zlo z naší minulosti **smazat a odpustit**. Tímto nás zbavuje tíže minulosti a jejich důsledků. **Osvobozuje** nás k novému vyjití do života. „**Poznat, uznat a vyznat** poklesky minulosti nás činí bdělými a schopnými čelit pokušením a obtížím dneška“. (Podle Tertio millennio adveniente, §33)

Ježíšova výzva k obrácení a k pokání nemíří především na vnější skutky, „žíněné roucho a popel“, posty a umrtvování, nýbrž na **obrácení srdce**, na vnitřní pokání. Bez něho zůstávají kající skutky neplodné a živé. (Katechismus katolické církve, § 1430)

Obnova člověka se uskutečňuje skrze obrácení a příklon k Bohu, nikoli skrze kratičkou otočku, letmý pohled jiným směrem. Uskutečňuje se ve vykročení na cestu jiným směrem. Jde o **celoživotní proces**. (P. Hans Buob)

*Stůjte na cestách a vyhlížejte,
ptejte se, kde je dobrá cesta,
a vydejte se po ní,
a vaše duše nalezne klid.*
(Jer 6,16)